

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 17. Apum in vrbibus defendendis potentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

les Diui. Quare & Medardus facile veniam dedit efflagitanti, manuq; extensa, vt Episcoporum mos est, & signo crucis ducto, absolutionem, benedictionemque impertijt. Mira res. Eadem cærimonia Præsul & crimen aboleuit, & abegit apes. quæ illico, homine relicto, ad aluearia sua redierunt. Ita in apibus diuina iustitia supplicij furanti constituit, & quid Sanctorum virtus posset, demonstrauit.

§. XVII.

Apum in urbibus defendendis potentiam.

Demonstrarunt & homines sæculi, tam exigua messe mortalium potentiam, vt etiã toti exercitus possint vel ab apibus profligari. Verum enim est, vt Ammianus Marcellinus ait, quod in distinctis necessitatibus nihil tam leue sit, quod non interdum etiam, contra sperata, rerum afferat momenta magnarum. Ita Themiscyrenses, contra oppugnationem Luculli, se defendisse testatur Appianus Alexandrinus. Pars exercitus, contra Themiscyrenses turribus utebatur & aggeribus, & cuniculos tam amplos fodiebant, vt in eis pugna committerentur subterranea. Hos oppidani supernè aperiebant, & per foramina demittebant in operarios vr-

Appiani.
Alex. de
bello Mi-
thrida-
tico.

Iouian.
Pontan.
de gestis
regis Al-
phonfi I.

fas, aliâsq; bestias, & apum examina. Quod si ad vrsas potius irritandas, quam ad expellendos hostes apes hîc feruissè putentur; memoriæ tradidit Iouianus Pontanus, cùm rex Vicarum oppidum occupare constituisset, primòque impetu, vallo eruto, fossam transgressi milites, alij muros missilibus oppugnare, alij scalas applicare cœpissent; oppidanos, quanquam repente regis aduentu percussos, nihilo tamen segniùs armatos, subitò, in muro apparuisse, ac transilire conantes lapidibus repulisse. Cùm autem regij acriùs infra-
rent, nec à muro repelli possent, complura apum aluearia, quæ fortè paulò ante ex agris, metu hostium, intra castellum, con-
gesserant in muros, arrepta in hostes deuoluerunt. quorum fragore irritatæ apes, cùm circumuolarent, non solum os atque oculos oppugnantium incessabant, verum etiam sese armis, & interioribus tunicis inferentes, eos maiore quadam molestia, & malo afficiebant. Atque hoc modo, sese, & oppidum diu tutatos esse, donec vi maiore subrutis mœnibus, in deditionem uerent. Consimilia de apibus plura leguntur de reb. Nam & Hieronymus Orosius scribit, *Apri-*

Africana expeditione, Barrigâ, Lusitano-
 rum duce, Xiatimêses fortissimè oppugnâ-
 te, reque ad vltimum discrimen adducta,
 innumerabilia aluearia apum, quibus ab-
 undabant, incensa atque è mœnibus fuisse
 præcipitata. Itaque Lusitani & aluearium
 flammis ambusti, & apum aculeis stimu-
 lati, receptui canere, & oppugnationem
 deserere coacti sunt. Idem aiunt Turcis, in
 Hungaria, & Episcopi Agriensis ditione,
 contigisse. Si homines, aluearia in castra,
 & apes in milites conuertere possunt; cur
 non & Deus eiusmodi acie vtatur, quam
 natura spiculis armavit?

Africis & Indicis

Phil. Ca-
merar.
cent. 1.
Hor. sub-
sec. cap. 8.

§. XVIII.

Crabronibus & vespis, quos fugarit Deus?

Enimuerò vtitur, & vsus est. Quippe de
 vespis & crabronibus, sacer codex ita lo-
 quitur, immo in eo, ad Israëlitas, Deus,
 hostes eorum de terra promissionis eie-
 cturus: *Terrorem meum mittam in præcur-
 sum tuum, & occidam omnem populum, ad
 quem ingredieris: cunctorumq; inimicorum
 tuorum, coram te, terga verta: emittens cra-
 brones prius, qui fugabunt Heueum, & Cha-
 nanaum, & Hethæum, antequam introeas.*
 Per crabrones igitur hostes in fugam ver-

Exod. 23:
27.

Ee 3 tit.